

[Christmas Møller.]

ledes som det ogsaa er fremhævet fra vor Side Gang paa Gang —, at Rigsdagen ved Siden af denne Ændring i Arbejdsløshedslovgivningen søgte at gennemføre Foranstaltninger, som positivt greb ind overfor Arbejdsløsheden. Jeg vil gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, at det kan dog ikke bestrides, at Rigsdagen, efter at vi havde ændret Arbejdsløshedsloven ved Loven af 1. Juli 1927, to Gange, gennem den Stilling, alle Partier har taget til Krisekasser og Oprettelse af disse, i Enighed har vist Villighed og Tilbøjelighed til at hjælpe noget paa hele denne Side af Sagen. Men man har ogsaa Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, at hans Parti overfor de positive Foranstaltninger under de Forhandlinger, der har været ført i de to sidste Rigsdags-samlinger, har vist et meget ringe Initiativ og meget ringe Lyst til paa det Grundlag, som nu en Gang var det givne, at søge at faa noget gennemført. Vi fra vor Side erkender, at det store Antal arbejdsløse er en Ulykke for Samfundet, og vi peger ved denne Lejlighed som tidligere paa, at der ikke burde være nogen Forskel mellem at gennemføre, som vi har set Rigsdagen gøre det, Milliontilskud, Millionlaaneforanstaltninger, Milliongarantier af den ene eller den anden Art og at søge overfor de begrænsede Opgaver — thi jeg for mit Vedkommende har altid erkendt, at det var begrænsede Opgaver — ved andre positive Foranstaltninger at søge at mildne Arbejdsløsheden.

Den højtærede Minister vendte sig imod dette Lovforslag og sagde, at han ikke kunde gaa med til at gennemføre det, men han haabede alligevel i nogen Grad paa, at Kommunerne vilde sætte Arbejder i Gang paa en lignende Maade som i sidste Rigsdags-samling. Jeg haaber, at jeg har opfattet den højtærede Minister rigtigt, naar jeg mener, at det var omtrent saadan, han udtrykte sig. Men dette vil atter sige, at man med Hensyn til Virkningerne af de Vanskeligheder, vi har paa det økonomiske Omraade, lader Byrder gaa over til ganske bestemte Omraader indenfor vort Samfund, hvorved det Problem opstaar, om det ikke er det hele Samfund og ikke disse bestemte Omraader, der skal bære det. Jeg peger i den Henseende paa de Bemærkninger, jeg paa

mit Partis Vegne gjorde ved Finanslovsfor-slagets første Behandling om den Opgørelse, vi maatte have med Hensyn til, hvad der skal være Statsopgaver, og hvad der skal være Kommunernes Opgaver. Der kan ved en saadan Ordning lægges Byrder over paa enkelte Kommuner, som det efter vor Opfattelse ikke er rimeligt, at disse Kommuner skal bære.

I Henhold til de Bemærkninger, jeg gjorde under denne Sags Behandling i forrige Rigsdagssamling, kan vi altsaa ikke love Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse, men vi peger paa, at man paa de Omraader, hvor Hjælp kan ydes ved Siden af, hvad der allerede er gjort, burde gøre et større og supplerende Arbejde, efter vor Opfattelse paa de Linier, som vi fra konservativ Side Gang paa Gang har peget paa.

P. Munch: Vi er fra vor Side i Aar som i Fjor af den Opfattelse, at det er nødvendigt at faa en Løsning af hele dette Spørgsmaal om Hjælp til de arbejdsløse, som ikke har den regelmæssige Kassehjælp til Raadighed længere. Hele Sagen ligger for Øjeblikket i et fuldkommen haabløst Virvar, der volder overordentlige Vanskeligheder i Kommunerne og rammer en Række Mennesker ganske ufortjent. Derfor ønsker vi ligesom i Fjor, at man skal tage denne Sag op til en virkelig alvorlig Overvejelse med den Hensigt at komme til et Resultat.

Det er sagt, at Arbejdsløsheden er noget mindre end i Fjor, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er rigtigt, at den er lidt mindre, men selv om dette er Tilfældet, er den meget, meget stor; den er godt og vel dobbelt saa stor, som den regelmæssigt var i Tiden forud for Krigen, og jo længere denne Tilstand bestaar, des mere uudholdelig en Byrde og Ulykke bliver det for de Lag af Folket, der rammes deraf, og des flere drives over til Fattigvæsenet. Man kan da ikke afvise Ansvar et derfor paa den Maade, som den højtærede Indenrigsminister gjorde. Den Lovgivning, der udelukker fra regelmæssig Hjælp fra Samfundet, der gør det vanskeligere og vanskeligere at benytte Hjælpekassehjælp paa dette Omraade, har en afgørende Indflydelse paa, at flere og flere maa hjælpes gennem Fattigvæsenet.